

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 lipca 2015 r.

Poz. 1048

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 lipca 2015 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 145),
- 2) ustawą z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622 i Nr 187, poz. 1110),
- 3) ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 3 lipca 2015 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 36–39 i art. 40 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859), które stanowią:

„Art. 36. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, Nr 75, poz. 493 i Nr 88, poz. 587) w art. 2 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859);”.

Art. 37. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.^{a)}) art. 183 otrzymuje brzmienie:

„Art. 183. § 1. Kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom przywozi z zagranicy substancje zagrażające środowisku.

^{a)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589 i Nr 123, poz. 850.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew obowiązkowi dopuszcza do popełnienia czynu określonego w § 1, 2 i 4.

§ 4. Karze określonej w § 1 podlega, kto wbrew przepisom przywozi odpady z zagranicy lub wywozi odpady za granicę.

§ 5. Kto bez wymaganego zgłoszenia lub zezwolenia, albo wbrew jego warunkom przywozi z zagranicy lub wywozi za granicę odpady niebezpieczne,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 6. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1–5 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.^{b)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 po ust. 13b dodaje się ust. 13c i 13d w brzmieniu:

„13c. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 32 i 33 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859).

13d. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 13c, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie:

- 1) gospodarowania odpadami w przypadkach, o których mowa w art. 23–25 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1);
- 2) szkolenia organów administracji publicznej wykonujących obowiązki Rzeczypospolitej Polskiej związane z kontrolą i nadzorem nad międzynarodowym przemieszczaniem odpadów;
- 3) zakupu sprzętu i oprogramowania dla organów, o których mowa w pkt 2.”;

2) w art. 402 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zarząd województwa oraz wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzą wyodrębnione rachunki bankowe w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, o których mowa w art. 401 ust. 1, 12a i 13c.”;

3) w art. 402 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 i 33 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427) w załączniku do ustawy w części III pkt 39 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
	„39. Zezwolenie wydawane na podstawie przepisów ustawy o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów:		
	1) na obrót odpadami z zagranicą, obejmujący wielokrotne przemieszczanie odpadów	1 411 zł	
	2) na obrót odpadami z zagranicą obejmujący jednokrotne przemieszczenie odpadów	708 zł	
	3) od zezwoleń wstępnych	2 000 zł”	

„Art. 40. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 2 oraz art. 18 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 42, zachowują moc do dnia wejścia w życie odpowiednio nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ust. 2 oraz art. 30 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”;

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493 i Nr 88, poz. 587.

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 19 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 145), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 14);
- 2) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, L 378 z 31.12.1982, str. 1, L 32 z 03.02.1983, str. 28, L 377 z 31.12.1991, str. 48 i L 409 z 31.12.1992, str. 11; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 3) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i L 377 z 31.12.1991, str. 48; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 4) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i L 67 z 07.03.1998, str. 29; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 5) dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 78);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 7) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i L 284 z 31.10.2003, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, L 170 z 29.06.2002, str. 81, L 25 z 28.01.2005, str. 73, L 152 z 15.06.2005, str. 19 i L 254 z 30.09.2005, str. 69; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
- 10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003, str. 24, L 345 z 31.12.2003, str. 106 i L 81 z 20.03.2008, str. 65; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006, str. 9);
- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. L 102 z 11.04.2006, str. 15);
- 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.09.2006, str. 1, L 76 z 19.03.2008, str. 39 i L 327 z 05.12.2008, str. 7).”

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 26 lit. a, pkt 38 lit. a tiret 1, art. 2 pkt 1 oraz art. 4 pkt 13, 14, 15 i 18, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.;
- 2) art. 1 pkt 38 lit. a tiret 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

- 3) art. 105 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622 i Nr 187, poz. 1110), który stanowi:

„Art. 105. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 36 pkt 3 i 4, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 44 i art. 103, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 r.;
- 3) (uchylony).”;

- 4) odnośnika nr 2 i nr 3 oraz art. 253 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 oraz z 2015 r. poz. 87), które stanowią:

„²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 2) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 3) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 4) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 5) dyrektywy Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 75);
- 6) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);
- 8) dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
- 9) dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 7, str. 359);
- 10) dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, z późn. zm.);
- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3);
- 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17).

- ³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej dnia 26 kwietnia 2012 r. pod numerem 2012/0263/PL, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349), oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).”

„Art. 253. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 207 pkt 17 w zakresie art. 402 ust. 2a i 2b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 209 pkt 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.;
- 2) art. 178, art. 179, art. 194 ust. 1 pkt 5, art. 204, art. 205, art. 207 pkt 14, art. 213 pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 3) art. 207 pkt 18, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kidawa-Błońska*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 3 lipca 2015 r. (poz. 1048)

USTAWA

z dnia 29 czerwca 2007 r.

o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa postępowanie i organy właściwe do wykonania zadań z zakresu międzynarodowego przemieszczania odpadów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1) oraz kary pieniężne za naruszanie obowiązków w zakresie międzynarodowego przemieszczania odpadów.

2.¹⁾ Przepisy ustawy nie naruszają postanowień ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.²⁾) oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾).

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) rozporządzeniu nr 1013/2006 – rozumie się przez to rozporządzenie WE nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1);
- 2) dyrektywie 2006/12/WE – rozumie się przez to dyrektywę 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 9);
- 3) terenie kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) odbiorcy odpadów sprowadzonych nielegalnie – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną, do której zostały przemieszczone nielegalnie odpady; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi, na której znajdują się nielegalnie przemieszczone odpady, jest odbiorcą odpadów sprowadzonych nielegalnie.

2. (uchylony)⁴⁾

3. (uchylony)⁴⁾

4. (uchylony)⁴⁾

Rozdział 2

Właściwość organów

Art. 3. 1. Organem odpowiedzialnym za wykonanie rozporządzenia nr 1013/2006, w rozumieniu art. 53 tego rozporządzenia, jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska, który jest w szczególności organem właściwym w sprawach:

- 1) przywozu odpadów na teren kraju;
- 2) wywozu odpadów poza teren kraju;
- 3) tranzytu odpadów przez teren kraju.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska pełni również funkcję korespondenta w rozumieniu art. 54 rozporządzenia nr 1013/2006.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 217 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21), która weszła w życie z dniem 23 stycznia 2013 r.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881 i 933.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122 i 933.

⁴⁾ Przez art. 217 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Zadania oraz właściwość Służby Celnej, organów Straży Granicznej i Inspekcji Transportu Drogowego oraz wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w zakresie nadzoru nad międzynarodowym obrotem odpadami, w szczególności dotyczące egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 1013/2006, określają przepisy odrębne.

4. Organy wymienione w ust. 1 i 3 współdziałają w zakresie międzynarodowego przemieszczania odpadów oraz zapobiegają nielegalnemu międzynarodowemu przemieszczaniu odpadów, w szczególności przez wymianę informacji i doświadczeń, w tym w zakresie klasyfikacji towarów jako spełniających przesłanki do uznania ich za odpady.

Rozdział 3

Zezwolenia na międzynarodowe przemieszczanie odpadów

Art. 4. Zezwolenia na:

- 1) przywóz odpadów na teren kraju,
- 2) wywóz odpadów poza teren kraju,
- 3) tranzyt odpadów przez teren kraju

wydaje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 5. 1. Przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) występuje z wnioskiem o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przez prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów przepisów o ochronie środowiska – do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami, albo, jeżeli odbiorca odpadów nie będzie prowadził ich odzysku lub unieszkodliwiania, właściwego ze względu na jego miejsce siedziby albo zamieszkania;
- 2) może wystąpić z wnioskiem o informację dotyczącą zgodności działalności prowadzonej przez odbiorcę odpadów z przepisami prawa regulującymi prowadzenie takiej działalności, w tym, w szczególności z przepisami o ochronie środowiska – do organu właściwego do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

2. Organy, do których zwrócono się o przedstawienie informacji, są obowiązane przedstawić je niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku o informację.

3. Organy, do których zwrócono się z wnioskiem o przedstawienie informacji, w informacjach tych zwracają uwagę w szczególności na przypadki wcześniejszego stosowania działań administracyjnych lub karnych w stosunku do odbiorcy odpadów z tytułu naruszenia przepisów o ochronie środowiska i innych przepisów dotyczących prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami, a także przypadki stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących międzynarodowego przemieszczania odpadów.

Art. 6. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska określa w zezwoleniach, o których mowa w art. 4:

- 1) zgłaszającego;
- 2) odbiorcę lub odbiorców odpadów;
- 3) przewoźnika lub przewoźników odpadów;
- 4) rodzaj oraz ilość odpadów, które są przedmiotem międzynarodowego przemieszczania odpadów;
- 5) okres ważności, na jaki zezwolenie jest udzielone;
- 6) rodzaj transportu i trasę przewozu odpadów, w tym miejsca przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) miejsce prowadzenia procesów odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, które są przedmiotem międzynarodowego przemieszczania odpadów.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w zezwoleniach, o których mowa w art. 4 pkt 1, określa także:

- 1) warunki dotyczące sposobu prowadzenia procesów odzysku lub unieszkodliwiania odpadów na terenie kraju;
- 2) sposób potwierdzenia spełnienia tych warunków.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może dodatkowo uzależnić wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 4 pkt 1, od określonej przez niego wielkości odzysku odpadów krajowych w danej instalacji.

4.⁵⁾ Główny Inspektor Ochrony Środowiska żąda, przed wydaniem zezwolenia na przywóz albo na wywóz odpadów, dostarczenia przez odbiorcę odpadów:

- 1)⁶⁾ zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 2) kopii pozwoleń na emisję dotyczących instalacji, w której odpady miałyby być poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu;
- 3) (uchylony)⁷⁾
- 4) zaświadczenia albo oświadczenia o wpisie do właściwego rejestru Krajowego Rejestru Sądowego lub zaświadczenia albo oświadczenia o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- 5) (uchylony)⁷⁾

4a.⁸⁾ Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. W przypadku gdy nastąpiły zmiany elementów zezwolenia, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem zmiany przewoźnika lub przewoźników uczestniczących w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, konieczne jest dokonanie nowego zgłoszenia. W przypadku zmiany dotyczącej przewoźnika lub przewoźników odpadów wydane zezwolenie zmienia się, w drodze decyzji zmieniającej, na wniosek zgłaszającego.

Art. 7. 1.⁹⁾ Kopie zezwoleń, o których mowa w art. 4, Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi Głównemu Policji oraz odpowiednio Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego, Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, właściwym organom kraju przeznaczenia, tranzytu lub wywozu odpadów.

2.⁹⁾ Kopie zezwolenia na przywóz odpadów z zagranicy na teren kraju Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje także, właściwym ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów, marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, a także organowi właściwemu do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

3. Kopie zezwolenia na wywóz odpadów za granicę z terenu kraju Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje także, właściwym ze względu na miejsce wytworzenia odpadów, albo, jeżeli zgłaszającym w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1013/2006 jest posiadacz odpadów niebędący ich wytwórcą, właściwym ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie gospodarowania odpadami, marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.

Art. 8. 1. Organem właściwym do cofnięcia zezwolenia na podstawie art. 9 ust. 8 rozporządzenia nr 1013/2006 jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

2. Kopie decyzji o cofnięciu zezwolenia Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi Głównemu Policji oraz odpowiednio Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego, Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, właściwym organom kraju przeznaczenia, tranzytu lub wywozu odpadów, a także organom, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3, oraz odbiorcy odpadów.

Art. 9. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może, w drodze decyzji, na podstawie art. 11 ust. 1 albo art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, wnieść sprzeciw wobec planowanego międzynarodowego przemieszczania odpadów.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, jako właściwy organ kraju wysyłki, może w decyzji, o której mowa w ust. 1, orzec o nienadawaniu zgłoszeniu dalszego biegu i nieprzesyłaniu zgłoszenia do właściwego organu miejsca przeznaczenia i tranzytu.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wnosi sprzeciw wobec planowanego międzynarodowego przemieszczania odpadów, jeżeli zgłoszenie nie zostało dokonane zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1013/2006.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 83 pkt 1 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 217 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁾ Przez art. 217 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 83 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 217 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

4. Sprzeciw może być cofnięty przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w drodze decyzji, jeżeli, w terminie 30 dni od dnia przekazania potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia przez właściwy organ miejsca przeznaczenia, przyczyny wniesienia sprzeciwu zostały usunięte.

5. O decyzji, o której mowa w ust. 1 i 4, Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz odpowiednio Głównego Inspektora Transportu Drogowego, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia wysyłki lub tranzytu odpadów.

Art. 10. Do dokumentów przedkładanych w toku postępowania administracyjnego w języku innym niż polski powinny być załączone uwierzytelnione tłumaczenia na język polski.

Art. 11. Kierując się potrzebą ochrony środowiska, w tym szczególnie życia i zdrowia ludzi, minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których przywóz w celu unieszkodliwiania w procesach określonych jako D1 do D15 w dyrektywie 2006/12/WE jest zabroniony.

Art. 11a.¹⁰⁾ Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których przywóz na terytorium kraju podlega ograniczeniu, oraz warunki, na jakich te odpady mogą być przywożone z zagranicy do instalacji termicznego przekształcania odpadów klasyfikowanych jako instalacje odzysku, mając na uwadze potrzebę zapewnienia pierwszeństwa termicznego przekształcania odpadów wytwarzanych na terytorium kraju.

Art. 12. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr zgłoszeń i decyzji w zakresie międzynarodowego przemieszczania odpadów. Rejestr zawiera w szczególności następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego wysyłkę odpadów oraz odbiorcy odpadów, uczestniczących w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów;
- 2) adresy miejsc prowadzenia działalności gospodarczej związanej z międzynarodowym przemieszczaniem odpadów w przypadku posiadaczy odpadów uczestniczących w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów będących osobami fizycznymi lub jednostkami organizacyjnymi, a w przypadku posiadaczy odpadów będących jednostkami organizacyjnymi także siedziby posiadaczy odpadów uczestniczących w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów;
- 3) okres ważności decyzji;
- 4) rodzaje odpadów podlegających międzynarodowemu przemieszczaniu.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru, o którym mowa w ust. 1, a także sposób jego udostępniania, kierując się potrzebą ujednolicenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz zasadami udostępniania informacji określonymi w art. 21 rozporządzenia nr 1013/2006.

Rozdział 4

Zezwolenia wstępne dla instalacji odzysku

Art. 13. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest organem właściwym do spraw określonych w art. 14 rozporządzenia nr 1013/2006.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska udziela prowadzącemu instalację, w której prowadzone są procesy odzysku, zezwolenia wstępnego, w formie decyzji administracyjnej, na czas określony, nie dłuższy niż 10 lat.

3. Kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi Głównemu Policji, właściwym ze względu na miejsce odzysku marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, a także organowi właściwemu do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku.

Art. 14. 1. Zezwolenie wstępne wydaje się na wniosek, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzajów odpadów przewidywanych do odzysku wyszczególnionych w załączniku III, IV i IVA do rozporządzenia nr 1013/2006; w przypadku gdy określenie rodzaju jest niewystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować dla ludzi lub środowiska, właściwy organ wzywa wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów;

¹⁰⁾ Dodany przez art. 217 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 3) określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów planowanych do przywozu na teren kraju, które mają być poddawane odzyskowi w okresie roku, oraz całkowitej ilości poszczególnych rodzajów odpadów poddawanych odzyskowi w okresie tego roku;
- 4) nazwę i adres instalacji, w której prowadzony jest proces odzysku;
- 5) wskazanie miejsca i sposobu magazynowania przywożonych odpadów;
- 6) szczegółowy opis technologii odzysku odpadów, w tym symbol procesu odzysku;
- 7) przedstawienie możliwości technicznych i organizacyjnych pozwalających należycie wykonywać działalność w zakresie odzysku odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych lub przeszkolenia pracowników oraz liczby i jakości posiadanych instalacji i urządzeń odpowiadających wymaganiom ochrony środowiska;
- 8) określenie czasu, na jaki ma być wydane zezwolenie.

2. Do wniosku należy dołączyć kopie posiadanych przez wnioskodawcę pozwoleń na emisję z instalacji, w której odpady będą poddawane procesowi odzysku, oraz decyzji dotyczących gospodarowania odpadami.

3. Po otrzymaniu wniosku, Główny Inspektor Ochrony Środowiska występuje o informację do:

- 1) właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, dotycząc przestrzegania przepisów o ochronie środowiska przez wnioskodawcę w trakcie eksploatacji instalacji lub urządzeń służących do prowadzenia procesu odzysku; informacja sporządzana jest na podstawie wyników aktualnej kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora;
- 2) organu właściwego do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, dotycząc przestrzegania warunków posiadanego zezwolenia.

4. Organy, o których mowa w ust. 3, przedstawiają informację niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku o wydanie informacji.

5. W zezwoleniu wstępnym określa się:

- 1) numer rejestracji instalacji – składający się z:
 - a) liter PL,
 - b) liczby składającej się z 4 cyfr arabskich stanowiącej kolejny numer instalacji, dla której wydano zezwolenie wstępne prowadzącemu instalację;
- 2) nazwę i adres siedziby prowadzącego instalację;
- 3) nazwę i adres instalacji, w której prowadzony jest proces odzysku;
- 4) opis technologii wykorzystywanych w instalacji odzysku dla odpadów, które mają być przemieszczone z zagranicy, w tym kod procesu odzysku;
- 5) rodzaje odpadów wyszczególnionych w załącznikach III, IV i IVA do rozporządzenia nr 1013/2006, których dotyczy decyzja; jeżeli jest to niezbędne do sprecyzowania rodzaju odpadów, także ich podstawowy skład chemiczny;
- 6) łączną ilość odpadów, które mogą być przywiezione na teren kraju, celem odzysku w danej instalacji;
- 7) czas, na jaki wydano zezwolenie wstępne.

Art. 15. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr instalacji, którym udzielono zezwolenia wstępnego na podstawie art. 13 ust. 1. Rejestr zawiera następujące dane:

- 1) numer rejestracji, nazwę i adres instalacji, w której prowadzony jest proces odzysku;
- 2) rodzaj oraz ilość odpadów objętych zezwoleniem wstępnym;
- 3) datę ważności zezwolenia wstępnego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru, o którym mowa w ust. 1, a także sposób jego udostępniania, kierując się potrzebą ujednolicenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz zasadami udostępniania informacji określonymi w art. 21 rozporządzenia nr 1013/2006.

Art. 16. 1. W przypadku każdej zmiany danych, o których mowa w art. 14 ust. 1, lub zmiany decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 2, prowadzący instalację posiadający zezwolenie wstępne, o zaistnieniu zmiany informuje niezwłocznie, nie później niż 14 dni od dnia jej zaistnienia, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) za zgodą prowadzącego instalację dokonuje odpowiedniej zmiany zezwolenia wstępnego, albo,
- 2) w przypadku braku takiej zgody, wydaje decyzję o cofnięciu zezwolenia wstępnego.

Art. 17. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów związanych z ochroną środowiska lub gospodarowaniem odpadami, a także naruszenia warunków określonych w zezwoleniu wstępnym lub warunków prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami określonych w innych decyzjach, wydanych na podstawie odrębnych przepisów, Główny Inspektor Ochrony Środowiska cofa, w drodze decyzji, zezwolenie wstępne bez odszkodowania.

Art. 18. 1. Postępowanie dotyczące wydania zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym prowadzone jest na podstawie przepisów rozdziału 3, z wyłączeniem art. 5.

2. Zezwolenie na przywóz odpadów na teren kraju do instalacji objętej zezwoleniem wstępnym może być, na wniosek zgłaszającego, wydane na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 19. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, określi wzór wniosku o wydanie zezwolenia wstępnego, o którym mowa w art. 14 ust. 1, kierując się potrzebą ujednolicenia systemu zbierania i przetwarzania danych.

Rozdział 5

Gwarancje finansowe

Art. 20. 1. Gwarancja finansowa, o której mowa w art. 6 rozporządzenia nr 1013/2006, może mieć formę umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej albo depozytu odpowiedniej sumy pieniężnej na wydzielonym rachunku bankowym.

2. Wysokość sumy gwarancyjnej musi umożliwiać pokrycie kosztów wskazanych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wysokości sumy gwarancyjnej, o której mowa w ust. 2, kierując się potrzebą uwzględnienia wszystkich elementów kosztów wskazanych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, w szczególności koniecznością zapewnienia sfinansowania prawidłowego transportu, odzysku lub unieszkodliwienia oraz kosztów magazynowania odpadów, a także potrzebą uproszczenia procedury ustanawiania gwarancji.

4. Gwarancja finansowa w formie umowy gwarancji bankowej albo umowy gwarancji ubezpieczeniowej jest składana w oryginale do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

5. Gwarancja finansowa w formie depozytu jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy umowy gwarancji bankowej i umowy gwarancji ubezpieczeniowej, kierując się potrzebą uwzględnienia wszystkich niezbędnych elementów umowy oraz uproszczenia procedury ustanawiania gwarancji.

Art. 21. 1. Formę gwarancji finansowej, postanowienia umowy gwarancji bankowej albo umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz wysokość sumy gwarancyjnej Główny Inspektor Ochrony Środowiska zatwierdza w zezwoleniu wydanym na podstawie art. 4 pkt 2.

2. W przypadku gdy postanowienia umowy gwarancji bankowej albo umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub wysokość sumy gwarancyjnej nie zapewnią pokrycia kosztów, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze postanowienia, wzywa do uzupełnienia postanowień umowy gwarancji bankowej albo umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub uzupełnienia wysokości sumy gwarancyjnej. Do czasu dokonania uzupełnienia uznaje się, że nie został spełniony obowiązek, o którym mowa w art. 4 pkt 5 rozporządzenia nr 1013/2006.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie.

Art. 22. 1. Po dokonaniu międzynarodowego przemieszczenia odpadów i przedstawieniu dokumentów wymaganych przepisami rozporządzenia nr 1013/2006, na wniosek składającego gwarancję, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, orzeka o jej zwrocie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1013/2006, i gdy zgłaszający lub odbiorca odpadów nie zrealizował obowiązków dotyczących odpowiednio zwrotu odpadów do państwa wysyłki lub zagospodarowania ich na terenie państwa przeznaczenia, nałożonych w decyzjach, o których mowa w art. 24 lub 26, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu na ten cel środków z gwarancji finansowej w wysokości niezbędnej do zrealizowania tych obowiązków.

Rozdział 6

Zwrot odpadów

Art. 23. 1. W przypadku stwierdzenia, że realizacja międzynarodowego przemieszczania odpadów nie jest możliwa, zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, dokumencie zgłoszenia lub przesyłania lub w umowie zawartej między zgłaszającym a odbiorcą odpadów, albo na podstawie otrzymanego w trybie art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006 powiadomienia, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wszczyna z urzędu postępowanie administracyjne i w drodze postanowienia wzywa zgłaszającego do zastosowania procedur określonych w art. 22 rozporządzenia nr 1013/2006, określając termin realizacji działań wynikających z tych procedur, nie dłuższy niż 14 dni.

2. O wszczęciu postępowania i wydaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska powiadamia odpowiednio właściwe organy państwa przeznaczenia, tranzytu lub wywozu oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz odpowiednio Głównego Inspektora Transportu Drogowego, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, a także wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce prowadzenia procesu odzysku lub unieszkodliwiania lub siedziby zgłaszającego lub odbiorcy odpadów sprowadzonych nielegalnie.

Art. 24. 1. Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w postanowieniu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, nakazuje:

- 1) zgłaszającemu – odebranie odpadów zwróconych z zagranicy oraz określa sposób ich zagospodarowania na terenie kraju;
- 2) odbiorcy odpadów sprowadzonych nielegalnie – odesłanie odpadów do kraju wysyłki albo określa sposób zagospodarowania tych odpadów na terenie kraju.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska określa termin i szczegółowe warunki wykonania zwrotu odpadów do kraju wysyłki lub zagospodarowania odpadów na terenie kraju.

3. Kopie decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Komendantowi Głównemu Policji oraz odpowiednio Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego, Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia procesu odzysku, unieszkodliwiania, siedziby zgłaszającego lub odbiorcy odpadów sprowadzonych nielegalnie oraz odpowiednio pozostałym właściwym organom kraju przeznaczenia, tranzytu lub wywozu.

Art. 25. 1. W przypadku stwierdzenia nielegalnego międzynarodowego przemieszczania odpadów albo na podstawie powiadomienia o nielegalnym przemieszczeniu otrzymanego w trybie art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wszczyna z urzędu postępowanie administracyjne i wzywa:

- 1) zgłaszającego lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia, podmiot zobowiązany do dokonania zgłoszenia – jeżeli za nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów odpowiedzialność ponosi wysyłający odpady,
- 2) odbiorcę odpadów – jeżeli za nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów odpowiedzialność ponosi odbiorca odpadów

– w drodze postanowienia, do zastosowania procedur określonych w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006, określając termin realizacji działań wynikających z tych procedur, nie dłuższy niż 30 dni.

2. O wszczęciu postępowania i wydaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska powiadamia, odpowiednio właściwe organy państwa przeznaczenia, tranzytu lub wywozu oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz odpowiednio Głównego Inspektora Transportu Drogowego, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, a także wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce prowadzenia procesu odzysku lub unieszkodliwiania lub siedziby zgłaszającego lub odbiorcy odpadów sprowadzonych nielegalnie.

Art. 26. Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w postanowieniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje podmiotowi, który dokonał zgłoszenia, lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia, podmiotowi zobowiązanemu do dokonania zgłoszenia odebranie odpadów zwróconych z zagranicy oraz określa sposób gospodarowania tymi odpadami na terenie kraju – jeżeli za nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów odpowiedzialność ponosi wysyłający odpady z terenu kraju;

- 2) nakazuje odbiorcy odpadów odesłanie ich do kraju wysyłki albo określa sposób gospodarowania tymi odpadami na terenie kraju – jeżeli za nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów odpowiedzialność ponosi wysyłający odpady sprowadzone nielegalnie spoza terenu kraju;
- 3) określa sposób gospodarowania tymi odpadami na terenie kraju – jeżeli za nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów odpowiedzialność ponosi odbiorca odpadów sprowadzonych nielegalnie na teren kraju;
- 4) nakazuje transportującemu te odpady odesłanie ich do kraju wysyłki – jeżeli nieznany jest wysyłający i odbiorca odpadów.

Art. 27. 1. Organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 3 ust. 3, który stwierdził nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów, podejmuje niezwłocznie działania mające na celu zabezpieczenie przed oddziaływaniem odpadów na środowisko, w tym szczególnie życie i zdrowie ludzi.

2. Organ administracji publicznej, który stwierdził nielegalne międzynarodowe przemieszczanie odpadów, niezwłocznie przekazuje zawiadomienie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wraz z kompletną dokumentacją sprawy oraz informację o podjętych działaniach.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 2, wszczyna z urzędu postępowanie administracyjne i wydaje decyzję, o której mowa w art. 26.

4.¹¹⁾ Po wszczęciu postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 3, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po konsultacji z organem, który dokonał ujawnienia transportu nielegalnie przemieszczanych odpadów, w drodze postanowienia, zobowiązuje odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie do określonego sposobu postępowania z tymi odpadami, do czasu zakończenia procedur określonych w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006 lub do czasu wydania decyzji, o której mowa w art. 26.

Art. 28. 1. Decyzjom, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 26 oraz art. 27 ust. 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Egzekucja wykonania decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 26 oraz art. 27 ust. 3, odbywa się w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 29.¹²⁾ Na postanowienia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 1 i art. 27 ust. 4, przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Rozdział 7

Właściwe przejścia graniczne i urzędy celne

Art. 30. 1. Międzynarodowe przemieszczanie odpadów, z wyłączeniem przemieszczania odpadów wewnątrz Unii Europejskiej, jest realizowane przez wyznaczone przejścia graniczne i w wyznaczonych urzędach celnych.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, którymi realizowane jest międzynarodowe przemieszczanie odpadów, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej kontroli przestrzegania przepisów rozporządzenia nr 1013/2006, w szczególności w zakresie kontroli zgodności zgłoszonego rodzaju odpadów z faktyczną zawartością ładunku przywożonego z zagranicy, wywożonego za granicę lub przewożonego tranzytem.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz właściwych w sprawach międzynarodowego przemieszczania odpadów urzędów celnych, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej kontroli przestrzegania przepisów rozporządzenia nr 1013/2006, w szczególności w zakresie kontroli zgodności zgłoszonego rodzaju odpadów z faktyczną zawartością ładunku przywożonego z zagranicy, wywożonego za granicę lub przewożonego tranzytem.

¹¹⁾ Dodany przez art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 145), która weszła w życie z dniem 12 marca 2010 r.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 31. 1. Kto wbrew obowiązкови nie wykonuje decyzji nakazującej odesłanie odpadów, przywiezionych na teren kraju, do kraju wysyłki lub określającej sposób zagospodarowania tych odpadów na terytorium kraju

– podlega karze aresztu albo grzywny.

2. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna uczestnicząca w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, która wbrew obowiązкови nie przedkłada uprawnionym organom lub osobom dokumentów lub informacji wymaganych w międzynarodowym przemieszczaniu odpadów

– podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹³⁾).

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 32. 1. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów przywiezionych nielegalnie bez dokonania zgłoszenia, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 300 000 zł.

2. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady bez dokonania zgłoszenia, jeżeli takie zgłoszenie jest wymagane zgodnie z art. 3 rozporządzenia nr 1013/2006, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 300 000 zł.

3. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 50 000 do 300 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie, dokonał wysyłki odpadów:

- 1) bez zgody zainteresowanych właściwych organów;
- 2) gdy zgoda zainteresowanych właściwych organów została uzyskana w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub oszustwa;
- 3) w sposób, który nie jest zgodny ze sposobem określonym w dokumencie zgłoszenia transgranicznego przesyłania (przemieszczania) odpadów, o którym mowa w załączniku IA do rozporządzenia nr 1013/2006, lub w dokumencie przesyłania dotyczącym transgranicznego przesyłania (przemieszczania) odpadów, o którym mowa w załączniku IB do rozporządzenia nr 1013/2006.

4.¹⁴⁾ Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie, który nie zastosował się do postanowienia, o którym mowa w art. 27 ust. 4, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 25 000 do 150 000 zł.

Art. 33. 1. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 30 000 do 150 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) więcej niż jeden raz posługiwał się tym samym dokumentem przesyłania;
- 2) przyjął większą ilość transportów niż była zgłoszona;
- 3) przyjął większą ilość odpadów niż było to określone w zezwoleniu;
- 4) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia otrzymania odpadów przez prowadzącego instalację odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w terminie 3 dni od ich odbioru;
- 5) nie wypełnił obowiązku potwierdzenia dokonania odzysku lub unieszkodliwiania przez prowadzącego instalację odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w terminie 30 dni od dokonania odzysku lub unieszkodliwiania, nie później jednak niż w terminie jednego roku kalendarzowego od dnia otrzymania odpadów;
- 6) nie wypełnił obowiązku przechowywania dokumentów związanych ze zgłoszeniem przemieszczania odpadów przez okres 3 lat od daty pierwszej wysyłki.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396 i 841.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 5 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

2. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na wysyłającego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 30 000 do 150 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) więcej niż jeden raz posługiwał się tym samym dokumentem przesyłania;
- 2) dokonał wysyłki większej ilości transportów niż była zgłoszona;
- 3) dokonał wysyłki większej ilości odpadów niż było to określone w zezwoleniu;
- 4) dokonał wysyłki odpadów bez powiadomienia na trzy dni robocze przed transportem wszystkich zainteresowanych właściwych organów.

3. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na transportującego odpady, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 20 000 do 60 000 zł, jeżeli ten, choćby nieumyślnie:

- 1) nie realizował przewozu ustaloną trasą przejazdu;
- 2) nie jest wskazany w zezwoleniu jako przewoźnik odpadów;
- 3) naruszył warunki dotyczące rodzaju opakowania odpadów;
- 4) dokonywał przewozu odpadów bez dołączenia do transportu wszystkich wymaganych dokumentów;
- 5) dokonywał przewozu odpadów z niewypełnionym prawidłowo lub niepodpisanym dokumentem przesyłania;
- 6) dokonał wymieszania podczas transportu odpadów objętych odrębnymi zgłoszeniami;
- 7) dokonywał przewozu odpadów wymienionych w załącznikach III, IIIA oraz IIIB bez informacji wymaganej na podstawie art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006 lub gdy informacja nie została dołączona w formacie określonym w załączniku VII do rozporządzenia nr 1013/2006.

Art. 34. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 32 i 33, należy uwzględnić w szczególności ilość, rodzaj i charakter odpadów, w tym możliwość zagrożeń dla ludzi i środowiska powodowanych przez te odpady, oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy i rozporządzenia nr 1013/2006.

Art. 35. 1. Wykonanie kary pieniężnej nałożonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska ulega zawieszeniu do czasu uprawomocnienia się decyzji.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, który wydał decyzję w przedmiocie wymierzenia kary.

3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji.

4. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 36. (pominięty)¹⁵⁾

Art. 37. (pominięty)¹⁵⁾

Art. 38. (pominięty)¹⁵⁾

Art. 39. (pominięty)¹⁵⁾

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. (pominięty)¹⁵⁾

Art. 41. Do spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do zezwoleń wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. Traci moc ustawa z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami (Dz. U. Nr 191, poz. 1956).

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie z dniem 12 lipca 2007 r.

¹⁵⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.